

MÉGIS

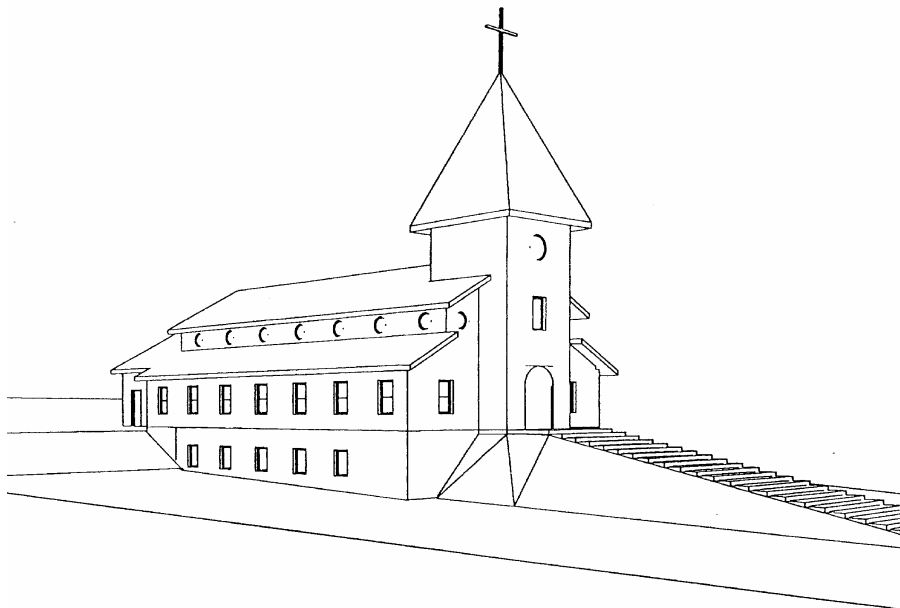
A legjobbat add a világnak, amid csak van, s ha verést kapsz érte cserébe,

MÉGIS A LEGJOBBAT ADD A VILÁGNAK, AMID CSAK VAN!

(a calcuttai gyermekotthon faláról)

Hosszú szünet után, az új évezred első számában üdvözöljük olvasóinkat.

Fél éve már, hogy megtettük az első lépést kőtemplomunk felépüléséhez. A Mégis, a maga szerény módján szeretne fóruma, támogató háttere lenni annak a templomnak, melynek szívünkben, lelkünkben kell felépülnie ahhoz, hogy azután a kőtemplom épülésénél is egyetértésben cselekedjünk. Az, hogy mindenkinek szüksége van e két templomra nem kétséges. Az, hogy milyen sorrendben épülnek fel ezek sok mindenben rajtunk múlik. Más-e az „anyag nélküli” építkezés, mint a hagyományos? Elválnak. Szeretnénk mi is építőkövei lenni mindkét templomnak. Ehhez szeretnénk kérni mindenki segítségét. Minden gondjával, bajával, fáradtságával, amivel egy építkezés jár szeretnénk belevágni együtt mindazokkal, akik szeretnék a két új templomot!

A BÖJT

Minden évben eljön a böjti időszak és az ilyenkor szokásos előírásokat figyelembe véve hűen megtartjuk a szigorú böjti napokat és a pénteki hústilalmat. De a böjtölés több, mint valamiféle szabály betartása, ezt mindannyian tudjuk. Az ismétlés azonban sosem árt; minél többször és alaposabban gondol át valamit az ember, azt annál jobban elmélyíti, magáévá teszi. Ezért gondoltam arra, hogy megkérdezem a harmadik és negyedik osztályba járó hittanosokat, ők mit tudnak a böjtről, mi az értelme, ők maguk böjtöltek-e már, s ha igen, mi lett ennek az „eredménye”. A válaszaikban sok mély és elgondolkodtató megjegyzést találhatunk, s persze akadnak még féligazságok vagy helytelen állítások is. A leírásokban ezeket is benne hagytam a hitelesség kedvéért, de hogy ne maradjon kétség senkiben, a Szentírásból és a katekizmusból vett idézetekkel a helyes megfogalmazásokat is közlöm.

Böjt: Jézus 40 napig a pusztában nem evett semmit, míg el nem érte Jeruzsálemet. Minden bűnömre megbocsátást nyerek. Az emberek úgy ünnepelek a nagyböjtöt, hogy lemondanak valamiről. Egész húsvétig.

Azt jelenti a „böjt”, hogy ilyenkor nem szabad rosszat csinálni, sokat enni, húst enni. Ilyenkor szokás: templomba menni, imádkozni és mindenkit szeretni és segíteni. Tanácsos, hogy mindenki jó legyen és jót cselekedjen.

A böjt, az egy fontos dolog, és olyankor lemondunk olyan dolgokról, amit nagyon szeretünk vagy nagyon szeretnénk. Jézus is negyven napig böjtölt halála előtt. Adventkor is szoktak böjtöt tartani, de húsvét előtt főleg. A böjt az húsvét előtti készüllet. Ha a böjtben böjtölünk, akkor Isten javára mondunk le. Te is böjtölj, hogy sok csokit hozzon a nyuszi! A böjtben imádkozni is kell.

Böjt: 40 nap a nagyböjt. Az azt jelenti, hogy nem esznek húst és azt jelképezi, hogy Jézus nem evett csak bogarakat. Jó érzés azután, mert sikerült megcsinálni.

A böjt az 40 napig tart. A nagyböjtben nem eszem édességet, se húst.

Böjt: Én akkor nem eszem húst és Jézushoz beszélgetek, és imádkozom, megpróbálok jó lenni. És akkor sokat imádkozik az anyukám, és ő sem eszik semmi húst. És én akkor megpróbálom anyukámat és apukámat még jobban szeretni.

Azt jelenti a „böjt”, hogy nem eszünk húst. Én már próbálkoztam böjtölni, de nem annyira sikerült. Azért szoktunk böjtölni, mert Jézus is böjtölt 32-ben. Nem evett semmit. Főleg húsvét előtt van a nagyböjt. Hogyha kiállok a próbát, akkor megtisztulok. Amikor kibírom a böjtöt, úgy érzem, megtisztultam.

Jézus megkísértése kifejezi, miként Messiás az Isten Fia, ellentétben azzal, amit a Sátán felkínált neki és ahogyan az emberek elképzelték. Ezért mondjuk azt, hogy Krisztus számunkra legyőzte a Kísértőt: „ Főpapunk ugyanis nem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban ment maradt.” (Zsid 4,15). Minden esztendőben, nagyböjt negyven napja folyamán az Egyház **egyesül Jézus misztériumával**, amelyet a pusztában megélt. /KEK 540/

A keresztény ember **belső bűnbánattartása** nagyon változatos formákban jelentkezhethet. A Szentírás és az egyházatyák különösen hármat hangsúlyoznak: a böjtöt, az imádságot és az alamizsnát, melyek kifejezik a bűnös ember megtérését önmagával, Istennel és a felebaráttal kapcsolatban. /KEK 1434/

Az Egyház ötödik parancsa – A kötelező böjtöt és megtartóztatást tartsd meg! – biztosítja az aszkézis és a bűnbánat idejét, mely a liturgikus ünnepekre készít fel; segít abban, hogy megtanuljunk uralkodni ösztöneinken, és felszabadítja szívünket. /KEK 2042/

LGY

BŰNEINK

Két asszony ment egyszer a paphoz, hogy tanítsa és vigasztalja őket. Az egyik igen nagy bűnösnek tartotta magát. Még ifjúkorában halálra gyötörte a férjét, mivel egyáltalán nem szívelte. A másik ellenben egész életében a törvények szerint élt, nem követett el semmi különös bűnt, és nagyon meg volt elégedve önmagával.

A pap mindenképp kikérdezte őket életük folyásáról. Az első könnyek közt beismerte ifjúkori nagy vétkét, és egyre azt hajtogatta, hogy nem érdemel bocsánatot. A másik azt mondta, egyáltalán nem érzi magát bűnösnek, legfeljebb csak kis bűnöket követett el. A pap türelmesen meghallgatta őket, aztán azt mondta az első asszonynak:

- Menj, Isten szolgálólánya, a hegyre vezető úton keress egy nehéz követ, olyan nehezet, amelyet éppen hogy fel tudsz emelni, és hozd ide elé.

A másik asszonynak azt mondta:

- Szedj össze egy zsákba sok apró követ, olyan sokat, amennyi a zsákba belefér, és hozd ide nekem.

A két asszony a pap kívánsága szerint elment köveket gyűjteni, és nemsokára vissza is tért, teljesítve a kiszabott feladatot. Az első hozott egy nagy szikladarabot, amelyet éppen hogy fel tudott emelni a földről. Beleizzadt a cipekedésbe, de örült, hogy vezekelhetett bűnéért. A másik kissé később érkezett, és alig érezhető bosszankodással letette az öreg elé a kővel teli zsákot. Nem tartotta igazságosnak, hogy a másik asszonynak csak egy követ kellett hoznia, neki pedig sokat. De azért ő is teljesítette a pap parancsát, aki jó ideig nézegette a köveket, majd így szólt:

- Most vigyétek ezeket a köveket vissza eredeti helyükre. Keressétek meg pontosan, hol voltak, és ugyanoda tegyétek

vissza, ahonnét elhoztátok. Aztán gyertek vissza hozzám tanításért.

Az asszonyok ismét eltávoztak a pap kívánsága szerint. Az első asszony hamar teljesítette a feladatot, mert azonnal megtalálta a hatalmas szikladarab helyét. A másik azonban sokáig keresgélte a kis kövek előbbi helyét, nem emlékezett mindegyikre, hogy honnét vette fel, s így azután nem is tudta tökéletesen teljesíteni a pap óhaját. Belül kissé szégyenkezve tért vissza az öreghez, aki így folytatta szóbeli tanítását:

- Látjátok, húgaim, így vagyunk a bűnökkel is, mint ti voltatok az előbb a kövekkel. A nagy, nehéz követ könnyű visszatenni eredeti helyére, mert tudod, honnét vetted el. A kis köveket nehezebb rendbe hozni, mert oda sem figyeltél, hová valók. Bűneitekkel is hasonló a helyzet. Te – mondta az első asszonynak -, tudatában vagy nagy bűnödnek, viselted érte az emberek ítéletét és lelkiismereted vádját. Épp ezért alázatos lettél, s így könnyebben megszabadulsz bűnödötől, és jóvá teheted.

- Te ellenben – mondta a sztarec a másik asszonynak -, aki csak kisebb bűnöt követted el, nem tartod bűnösnek magadat. Megszoktad a kicsi bűnöt, s talán észre sem veszed, hogy egész életedet bűnökkel teli éled le. S ha nem akarsz megszabadulni tőlük, egyre mélyebbre fogsz süllyedni a rosszban. Tedd jobbá életedet, mert mindnyájan bűnösök vagyunk, és mindnyájan elveszünk, ha meg nem bánjuk bűneinket.

/ Legenda Lev Tolsztoj nyomán /

NAPTÁR

február 28. Hamvazószerda
18⁰⁰ mise, hamvazkodás

március 4. Nagyböjt 1. vasárnapja

március 10. szombat
9⁰⁰-11⁰⁰ Szentségimádás

március 11. Nagyböjt 2. vasárnapja
Ter 15, 5-12. 17-18; Fil 3, 17-4, 1; Lk 9, 28b-36

március 18. Nagyböjt 3. vasárnapja
Kiv 3, 1-8a; 1Kor 10, 1-6. 10-12; Lk 13, 1-9

március 19. Szt. József, a Boldogságos Szűz Mária jegyese
(főünnep)

„Kérjük őt, hogy amint gondviselője volt a gyermek Krisztusnak, úgy legyen oltalmazója az ő Egyházának is.”

március 25. Nagyböjt 4. vasárnapja

március 26. Urunk megtestesülésének hírüladása ~

Gyümölcsoltó Boldogasszony (főünnep)

„Ma van a mi üdvösségünk kezdete és az örök titoknak megnyilatkozása. Az Isten Fia a Szűz fiává lőn, és Gábor arkangyal kegyelmet hirdet. Azért mi is vele együtt az Istenszülőnek kiáltunk: Üdvözlégy, malasztal teljes, az Úr van teveled!”

április 1. Nagyböjt 5. vasárnapja
Iz 43, 16-21; Fil 3, 8-14; Jn 8, 1-11

LEGENDA

Két szerzetes olvasta egyszer egy régi könyvben, hogy a világ végén van egy hely, ahol a föld és az ég találkozik.

Elhatározták, hogy megkeresik ezt a helyet, s mindaddig vissza se térnek, míg meg nem találják. Végigjárták az egész világot, kiálltak számtalan veszélyt, mindenféle nélkülözésben volt részük, amit egy ilyen vándorlás az embernek jelent, és mindenféle kísértést kiálltak, ami az embert céljától eltéríthetné. Van ott egy ajtó – így olvasták -, csak be kell kopogni, s máris az Istennél van az ember. Végül amit kerestek, megtalálták. Bekopogtak az ajtón. Szívdobogva várták, amint kinyílt, s amikor beléptek, ott álltak otthon, kolostori cellájukban.

És akkor megértették: az a hely, ahol az ég és a föld találkozik, itt van, ezen a földön, ott, azon a helyen, amelyet Isten kijelölt nekünk.

A következő szám témája (amihez ötleteket, hozzászólásokat, gondolatokat várunk): HÚSVÉT, ÖRÖM.

Túrmezei Erzsébet: MÉG I S

Milyen sokat kellene hinnem,
S mily keveset hiszek.
Mily keveset kellene vinnem,
S mennyi terhet viszek.

Egyedül Rá kellene néznom,
S magamra révedek.
Ragyog a cél, viharban, vészben,
S hányszor eltévedek.

Mégis...elcsüggedjek, megálljak?
Miért csüggedjek el?
Hisz oly keveset hiszek még,
S már az is fölemel.

Mint minden én nyomorúságom,
Nagyobb a kegyelem.
Ebben hiszek, s szemem bűnbánón
Megint Ráemelem.

Kis hitet, hogy megerősítsen,
Míg többről többre nő,
S egész a célig elsegítsen:
Hatalmas Isten Ő.

A szerkesztéshez és kiadványunk tartalmassá tételéhez minden segítséget és ötletet szívesen fogadunk: a Schönstatti Családmozgalom pátyi családjai közül a Karvázy, Reményi és Schumicky család.

A szerkesztőség kijelölt táborhelye:
Karvázy, Széchenyi u. 6., 343-912